

kollektiv trafik, kan det ikke ske uden Folketingets samtykke. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Ja, det sidste kan jeg ikke bekræftende til. Det var det, jeg prøvede at understrege i min tale, netop fordi jeg forventede, at hr. Martin Lidegaard igen ville fokusere på det, og jeg forstår det godt. Rejsekortet handler om kollektiv trafik. Går vi uden for de rammer, så er det Folketinget, der bestemmer; så skal det over Folketingets bord.

Om det vil hæve standarderne, kan jeg ikke svare på. Ombudsmanden og jeg – uden at drage sammenligning – har ønsket at præcisere lovgivningen, sådan at den, der er handicappet, nu ved, at han eller hun kan stille krav. Det har været upræcist før, og det er simpelt hen et ønske om at imødekomme de mennesker, der er omfattet af den del af lovforslaget, så de nu ved, at de har en ret til at få den og den behandling. Det er grundelementet i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for ministerens svar vedrørende rejsekortet.

Med hensyn til de her minimumsstandarder er det egentlig, synes jeg, interessant, hvis jeg hører ministeren rigtigt, at vi sådan set ikke ved, om det her fører til, at standarderne hæves eller sænkes rundt omkring. Når jeg siger det, er det, fordi argumentet for ikke at lave høje standarder jo har været, at det koster penge, og det skal vi så kompensere kommunerne eller amterne for.

Men hvis ikke man ved, om det hæver eller sænker standarderne, skal jeg så forstå det sådan, at der i hvert fald ikke er planer om at kompensere dem på det grundlag, der ligger nu? Så man kunne sådan set godt lægge niveauet lidt højere, for det har ikke nogen betydning for, hvad man har tænkt sig at kompensere kommunerne for, i hvert fald har man ikke lavet nogen beregninger på det. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Der er ikke tale om, at vi lægger højere standarder. Vi præciserer – og jeg understreger det en gang til – de krav, den handicappede kan stille til sit amt eller sin kommune med hensyn til,

hvilke kørsler man ønsker at få udført. Man ved altså nu, hvad rammen er, og man ved, hvad krav man kan stille. Det har der været usikkerhed om før, og det er ikke rimeligt over for de handicappede. Det er det, denne del af lovforslaget går ud på, og det er derfor, det ligger under Transportministeriets ressort.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven). (Gennemførelse af uddannelsesdele i udlandet, afholdelse af prøver og eksaminer i udlandet, friplads- og stipendieordning og opkrævning af betaling for visse udenlandske studerende).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kl. 14.40

Forhandling

Torsten Schack Pedersen (V):

Verden bliver mindre og mindre, lyder et efterhånden lidt for brugt udtryk, men noget om snakken er der. Det gælder også, når vi taler uddannelser, for uddannelser skal ses mere internationalt.

For Venstre er det vigtigt at sikre, at danske universiteter får bedre mulighed for at agere i et mere internationalt uddannelsesmiljø. Der er allerede i dag et stort samarbejde og mange udviklingsaftaler, men mulighederne skal forbedres både for de studerende og for universiteterne.

Universiteterne får med dette forslag bedre mulighed for at begå sig i et mere internationalt